ČÍSLO 3,

2018/2019

Gymnázium
Praha 9, Chodovická 2250
detašované pracoviště
Praha 9, Vybíralova 964

STUDENŤÁK, AKADEMIE, LAŤKA, KOMIKS A MNOHEM VÍC VE VÁNOČNÍM ČÍSLE KOMPOTU!

Úvodník

A je to tady, Vánoce! To to zas nějak uteklo, nezdá se vám? Ale co by to bylo za prosinec bez pořádně nabitého svátečního čísla Kompotu!

Připravili jsme si pro vás nálož článků o všem podstatném, co se ve škole v uplynulých týdnech událo – výstava ke 100. výročí republiky, nové tabule a projektory ve třídách, mikulášská laťka a samozřejmě studentský den.

A spoustu dalšího. Zkrátka je na co se těšit. Tak se hezky začtěte a k tomu přikousněte nějaké to cukroví.

Krásné svátky přeje za celou redakci ☺

Eliška Volencová

Redakce

Šéfredaktor: Matěj Mikyska, oktáva A

Redaktoři:

Prima A: Bartošová Kristýna, Formanová Alice, Nosková Anežka,

Sekunda A: Natálie Přindová,

Kvarta B: Michal Hájek, Hugo Stezka, Radek Zábal,

Sexta A: Eliška Volencová,

Septima A: Pavla Šabatková.

Autorka postaviček: Natálie Přindová, sekunda A

Obsah

Nová tabule 3
Náprstkovo muzeum 3
Studentský den z pohledu primy… 4
… a z pohledu septimy! 5
Příběhy bezpráví – Jan Masaryk 6
Přednáška v kinu Aero 8
Výroční akademie 9
Mikulášská laťka 9
Rozhovor s pí prof. Dittmayerovou o výstavě Prvorepublikový příběh naší rodiny 11
Komiks 12

Ze života školy

NOVÁ TABULE

Když jsme v úterý 6. 11. ráno přišli do naší třídy 1.A, byli jsme překvapeni, že máme ve třídě novou tabuli. Protože má i bílou část na fixy a dataprojektor, můžeme si konečně i v naší třídě promítat prezentace a nemusíme se kvůli tomu přesouvat do jiných učeben. Všichni máme z nové tabule velkou radost a doufáme, že bude ještě dlouho krásně čistá.

Kristýna Bartošová, Anežka Nosková

NÁPRSTKOVO MUZEUM

Ve čtvrtek 15. 11. jsme se my, prima A, s našimi angličtinářkami paní profesorkou Smlsalovou a Zýkovou vydali do Náprstkova muzea. Na začátku nám paní, která nás provázela, ukazovala na obrázcích zvířata, která žijí, nebo žila v Austrálii. O většině z nich jsme ani nevěděli, že existují. Kdybychom vám řekli, abyste namalovali klokana, tak všichni víte, jak na to. Ale kdybychom po vás chtěli, abyste nakreslili tasmánského čerta, nejspíš by to většina z vás nezvládla. Poté nám paní průvodkyně říkala o australských nástrojích a tradicích. Následně jsme si šli prohlédnout vystavené nástroje, šperky a spoustu dalších věcí. Všichni jsme si výstavu moc užili a získali jsme spoustu nových znalostí.

Kristýna Bartošová,
Anežka Nosková

Studenťák

STUDENTSKÝ DEN Z POHLEDU PRIMY…

Jak to bude vypadat? Jaké bude téma? Co se bude dít? Co si obleču?

Vstupuji do haly a vidím spoustu lidí, kteří se oblékli do barvy svého týmu a baví se s ostatními. Rozhlas nás vyzývá na 1. stanoviště.

Hlavou mi běží při vchodu do třídy: „Tý jo! Ti si s tím ale dali práci!“

Kancelář z kartonu, dobové plakáty, starý telefon, ruské knihy.

Pohybujeme se v čase od 28. 10. 1918 a každý bod našeho týmu znamená 1 den. Kdo se nejvíc přiblíží stoletému výročí vzniku Československé republiky? Vymýšlíme písničky, nacvičujeme přenášení ohně na závěrečnou soutěž, řešíme tematické kvízy, hrajeme scénky, unášíme Babiše juniora do jeho hnízda, a ještě mnohem více zajímavých a vtipných úkolů.

Po jejich splnění se vracíme do haly a čekáme na rozhlas. Právě hlásí, aby všichni soutěžící šli do tělocvičny. Začíná přenášení ohně, 1 člena z každého týmu, přes celou velkou tělocvičnu. Výhru v této soutěži mají na dosah oranžoví a také právě křičí nadšením z vítězství, v kvízu právě všechny porážejí růžoví, a nakonec zvedají Pohár sv. Přečule oranžoví.

Moc gratulujeme oranžovému družstvu a děkujeme septimánům za krásný celodenní program.

Alice Formanová

… A Z POHLEDU SEPTIMY!

Dne 16. 11. 2018 se konal Studentský den, který jako každý rok organizovala septima. Letos jsem měla se svými spolužáky tu čest se na přípravách podílet. Po dobu, co studuji na našem gymnáziu, jsem zažila 6 úžasných Studentských dnů, ovšem vždy to bylo z pohledu účastníka. Tyto dny jsem vždy zbožňovala a hrozně si je užívala. Kdo by ne, den plný úkolů, soutěží, kamarádů a zábavy.

Jelikož se každá třída snaží mít téma jiné než ročník před ní, není už lehké vybírat. Nám se ale poštěstilo a vyšel na nás rok 2018–100 let od vzniku naší republiky. Téma tedy bylo jasné, zpracování ne. První nápady přicházely už v září, všichni jsme byli silně přesvědčeni, že celou akci budeme mít nejdéle do konce října naplánovanou.

Realita byla jiná. Jakmile udeřil 1. listopad, tak nám došlo, že moc času nezbývá, a jak je zvykem v naší třídě, vše se domlouvalo na poslední chvíli. Přes rozdělní tříd, program jednotlivých skupin, občerstvení, výzdobu, fotografa, ozvučení. Není to lehké tak, jak se zdá. Na domluvené schůzky se polovina spolužáků nedostavovala, takže domluva nebyla nejsnadnější. Největší chaos vypukl večer před dnem D.

Ve večerních hodinách jsme se sešli ve škole a přípravy začaly. Jen samotná výzdoba školy nám zabrala něco málo přes tři hodiny. Jednotlivá stanoviště se začala připravovat až v pozdních hodinách. Šifry, kvízy, videa, hry, poznávačky i odporně zapáchající kýble jsme dodělali okolo druhé hodiny ranní. Na

řadu přišly plakáty, občerstvení a poslední drobnosti. Spojili jsme naše zbývající síly, vše zvládli dotvořit a ve 4 hodiny jsme konečně zalehli do spacáků.

Dvouhodinový spánek není zrovna plně povzbuzující, ale i přesto nám nezbývalo nic jiného než připravit sami sebe, douklidit poslední nedostatky a profesoři se studenty začali přicházet.

První hodina byla pro nás lehce zmatená, ale zbytek dne byl bez problémů. Kámen úrazu přišel při závěrečném programu v tělocvičně. Nedostatek času, zmatek, nepřipravená řeč. Zachovali jsme chladnou hlavu a vše nakonec zvládli.

Doufám, že se vám náš Studentský den líbil a přeji příští septimě pevné nervy a hodně štěstí, ať se jim tento den vydaří, alespoň stejně jako nám.

A na závěr chci poděkovat naší paní profesorce Marii Přečkové za její obětavou pomoc a neustálou podporu, nejen při této akci.

Pavla Šabatková

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ – JAN MASARYK

Před měsícem jsme oslavili 100 let od vzniku samostatného Československého státu, se kterým se pojí jméno Tomáše Garrigua Masaryka, našeho prvního prezidenta a „tatíčka“ republiky. Ne vždy však platí přísloví: „Jaký otec, takový syn.“ O tom jsme se my, studenti oktáv A a B, sami přesvědčili po zhlédnutí dokumentu o Janu Masarykovi a při následné besedě o něm.

Díky projektu Příběhy bezpráví – Jeden svět na školách, který se zaměřuje především na seznamování žáků s československými dějinami, jež by neměly být zapomenuty, jsme měli možnost podívat se v pondělí 19. listopadu na půlhodinový dokument o životě (a stále neobjasněné smrti) Jana Masaryka.

Mnozí z nás jistě zaregistrovali, možná dokonce i viděli film Masaryk, který vstoupil v loňském březnu do českých kin. Jak nás ale ubezpečil ještě před projekcí pan doktor Jan Bureš z Metropolitní univerzity Praha, toto promítání bude jiné. Nebude o jednom velkolepém prvorepublikovém večírku, v jehož středu stojí alkoholem a drogami omámený Masaryk. Bude o muži, který bojoval s depresemi, celý život se snažil vyrovnat svému všemi milovanému otci, a nakonec připustil výhru, i přes veškerou svou prozápadní orientaci, komunistické strany v Československu. Byl jedním z těch, kteří rozhodli o osudu země, ve které se pak roky dupalo po všech demokratických principech, a hluboko zakopal sny o navrácení prvorepublikové noblesy a slávy.

Z dokumentu jsme se dozvěděli spoustu zajímavých střípků z Masarykova života. Málokdo z nás věděl, že Jan Masaryk byl poněkud nezvladatelným mladým mužem, který byl tatíčkem odeslán „za zkušenou“ do New Yorku, kde pracoval jako poslíček. Ani v New Yorku se neuklidnil, a proto se přesunul do Connecticutu a nastoupil na pozici slévárenského dělníka. I na tomto místě vydržel jen díky konexím svého otce.

Jan Masaryk se po návratu do Čech přeměnil z dělníka vyhrávajícího po večerech na klavír na disciplinovaného vojáka. Nastoupil do rakousko-uherské armády v Haliči a staral se především o koně. Po vzniku ČSR se díky svému talentu na jazyky a nenucenému, lidskému a téměř vždy optimistickému projevu, kterému rozuměli i „obyčejní“ lidé, stal ministrem zahraničních věcí a pravou rukou Edvarda Beneše.

Po Mnichovu se zklamaný Masaryk přesunul do Londýna, kde se stal členem exilové vlády. Právě zde založil české vysílání – pravidelné středeční hovory – na stanici BBC.

Po válce se Masaryk začal čím dál tím víc přiklánět na stranu Sovětského svazu. Nějakou dobu ČSR opravdu fungovala jako pomyslný most mezi Východem a Západem, Masaryk ale dobře věděl, že situace začíná být pomalu neúnosná. Jen kvůli svému obrovskému strachu, že by mohl přijít o vysokou politickou funkci, nahlas neříkal nic. Pouze před svými nejbližšími kritizoval Sovětský svaz a měl doma neustále zabalené kufry pro případ, že by bylo nutné emigrovat.

To však nestihl. Dne 10. března 1948 našli Masarykovo tělo pod okny jeho bytu v Černínském paláci. Dlouhou dobu bylo oficiální verzí úmrtí spáchání sebevraždy. Dnes se však odborníci přiklání spíše k tomu, že byl zavražděn.

Musím říci, že jsem byla celou besedou moc mile překvapena. Třešinkou na dortu pak byla diskuse s panem Janem Burešem, kterému jsme jakožto odborníkovi na historii a politologii mohli pokládat různé otázky, například i na jeho názor na současnou politickou situaci. Děkujeme p. profesorce Krátké za uspořádání této zajímavé akce.

Hedvika Nová, oktáva A

Přednáška v kinu Aero

Ve čtvrtek 22. listopadu 2018 naše třída 5.A navštívila pražské kino Aero kvůli programu o dopravních nehodách.

Součástí akce byly například ukázky crash-testů, realizace modelu konkrétní situace nehody a v neposlední řadě konkrétní příběhy lidí, kteří utrpěli vážná zranění nebo nehodu vůbec nepřežili.

V sále byla po většinu představení díky vtipným moderátorům příjemná atmosféra. Kromě hlavního pořadatele se na jevišti objevil také řidič záchranky, který vysvětloval, jak zařídit první pomoc, nebo psycholog specializovaný na drogy a jejich účinky, který popisoval vliv drog na naše myšlení a reagování.

Myslím, že cílem představení bylo poukázat na to, že nesmíme podceňovat situaci, a připomenout nám, že jde o krátké sekundy, které ve výsledku můžou změnit celý zbytek našich životů. Určitě si myslím, že přednáška nás donutila k zamyšlení.

Michaela Březnová, kvinta A

VÝROČNÍ AKADEMIE

V úterý 4.12. se v Salesiánském divadle uskutečnila výroční akademie našeho gymnázia. Svá představení předvedli zástupci téměř všech tříd. Pozváni byli všichni profesoři, rodiče i studenti. Já jsem zastupovala naši třídu 1.A, společně se spolužačkou Zoe. Připravily jsme si gymnastické vystoupení.

Už ráno jsme se všichni sešli v divadle a začali jsme zkoušet. Většina z nás se strachovala, že na vystoupení něco pokazí, ale nakonec se nám vše povedlo. Viděli jsme různá představení od tanců přes gymnastiku, německé divadlo až po hudbu a zpěv.

Akademii jsme si moc užili a z potlesku diváků soudíme, že i publiku se naše představení líbila.

Kristýna Bartošová

MIKULÁŠSKÁ LAŤKA

Ani tento rok se nemohl obejít bez Mikulášské laťky, a tak všichni, kteří si chtěli zazávodit, nebo se pár hodin neučit, šli 7. 12. po 1. hodině do tělocvičny.

Když se všichni zapsali, začal závod kluků z primy až tercie. Všichni se snažili vyskočit co nejvýš, ale přeci jen postupně začali vypadávat, a nakonec zůstali jen téměř nejvyšší závodníci, kteří prvních pár kol laťku skoro překročili.

Poté proběhl závod dívek ze všech ročníků. Toho jsem se zúčastnila i já, a vzhledem k tomu, že jsem to skákala poprvé a jsem docela malá, nemyslím si, že jsem měla špatný výsledek. A to i přes to, že jsem se umístila až na 6. místě.

Po nás přišli na řadu kluci z kvarty a výš. Ti samozřejmě dosáhli nejlepších výsledků.

A s pořadím se to má následovně:

V kategorii kluků z primy až tercie vyhrál Marek Sečkař ze 3.A,

druhý byl Tomáš Liška ze 3.A

a třetí Vojtěch Urban ze 2.A.

V kategorii dívek vyhrála Šárka Svobodová ze 7.B,

druhá byla Míša Šabatová ze 4.A

a třetí Anežka Nosková z 1.A.

A v kategorii kluků z kvarty a výše se na prvním místě umístil Jakub Kotrba z 8.A,

druhý Ondřej Novák ze 4.A

a třetí byl Jirka Janeček ze 7.B.

Díky Mikulášské laťce máme nové vzpomínky a doufáme, že se závody uskuteční i v příštích letech.

Kristýna Bartošová

Rozhovor s PÍ prof. Dittmayerovou o výstavě Prvorepublikový příběh naší rodiny

K jaké příležitosti se výstava koná?

Ke stoletému vzniku Československa.

Jaká byla účast?

Hojná. A mnohokrát děkuji všem studentům, kteří přinesli své rodinné památky a půjčili je na výstavu. Bez nich by tato výstava nikdy nevznikla.

Kolik předmětů se sešlo?

Nemám ponětí, mnoho. Můžete si je na výstavě spočítat.

Podařilo se po škole rozmístit všechny předměty?

Ano, zajisté. Co se nevešlo do vitrín a na nástěnky, je ve školní knihovně.

Anežka Nosková, Alice Formanová, Kristýna Bartošová

KOMIKS

NAJDETE NÁS I NA:

HTTP://GYMNCHOD.CZ/SKOLNI-CASOPIS-KOMPOT/